

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/30/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010059
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3820010059.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Tomáša Brinčíka, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. X.XX.XXXX v Krupine, trvale bytom C. D. XX, trestne stíhanému pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 9. októbra 2025 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. novembra 2024, sp. zn. 3T/13/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. novembra 2024, sp. zn. 3T/13/2020, bol obžalovaný A. B. po zrušení výroku o vine, treste, náhrady škody rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/102/2019 zo dňa 4.9.2019, právoplatného 4.9.2019, a trestného rozkazu Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/9/2021 zo dňa 11.3.2021, právoplatného 13.1.2022 uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1. v presne nezistenom dni mesiaca máj 2018, po predchádzajúcej vzájomnej telefonickej dohode s poškodeným A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/X, E. F., okres G. H. I., tomuto ponúkol sprostredkovanie práce v Rakúsku, za ktoré si vopred vyžiadal zálohy, ktoré mu poškodený poslal dňa 19.6.2018 vo výške 225 eur, dňa 20.6.2018 zálohu za ubytovanie vo výške 150 eur a následne dňa 22.6.2018 zálohu vo výške 50 eur, pričom všetky tieto sumy boli na žiadosť obvineného zaslané poškodeným A. B., ako odosielateľom, poštovým poukazom adresátovi, označenému ako A. B., F. J., XXX XX K. H. B., pričom k vycestovaniu poškodeného do Rakúska za prácou malo dôjsť dňa 24.6.2018, kedy ho mal obvinený vyzdvihnúť vmieste bydliska, k čomu však nedošlo, a doposiaľ k dohodnutému sprostredkovaniu práce taktiež nedošlo, ako ani k vráteniu zaplatených záloh, čím takto obvinený poškodeného A. B. uviedol do omylu a spôsobil mu celkovú škodu vo výške 425 eur,

2. dňa 17.7.2018 v čase o 20:00 hod. v Nitre na čerpacej stanici na Ulici L. uviedol poškodenému A. M., že vie sprostredkovať prácu spolu aj s ubytovaním v Rakúsku, pričom následne žiadal poškodeného o pôžičku v sume 50 eur, ktorú sa zaviazal mu vrátiť po jeho nastúpení do zamestnania, následne dňa 31.7.2018 obvinený prostredníctvom telefónu z telefónneho čísla XXXX XXX XXX žiadal od poškodeného sumu 350 eur pod zámienkou, že mu vo Viedni našiel ubytovanie, ktoré on následne zaslal na bankový účet vedený v N. O. číslo XXXXXXXX/XXXX, avšak ubytovanie ani prácu poškodenému nesprostredkoval, pričom mal vedomosť, že prácu ani ubytovanie sprostredkovať nevie, čím tak spôsobil A. M. škodu vo výške 400 eur,

3. v presne nezistenom čase v lete roku 2018 a z nezisteného miesta zverejnil inzerát na internetovej stránke P. pod falošným menom Karol, kde zverejnil nepravdivý inzerát na prácu v auto-umyvárni

pri Viedni, na ktorý dňa 20.12.2018 telefonicky na číslo XXXX XXX XXX reagovala poškodená Q. M. (predtým R.), ktorá sa zaujímala o predmetnú prácu v zahraničí a na základe klamlivej zámienky poškodená dňa 22.12.2018 v čase o 11:01 hod. v pobočke Slovenskej pošty Prievidza 4 na Ulici Falešníka 10, Prievidza, prostredníctvom poštovej poukážky č. 30018 zaslala hotovosť vo výške 380 eur osobe S. T., ktorý tieto prostriedky odovzdal obvinenému, s tým, že poškodená mala týmto platiť za prenájom garsónky na presne nezistenom mieste vo Viedni na jeden mesiac, napriek tomu, že žiadne bývanie pre poškodenú nezabezpečoval, byť nezabezpečil, peniaze nevrátil, čím poškodenej Q. M. (predtým R.) spôsobil škodu vo výške 380 eur,

4. dňa 30.01.2019 pod zámienkou, že vie vybaviť zamestnanie v Rakúsku, vylákal od poškodeného F. F. finančnú hotovosť vo výške 390 eur, ktorá mala slúžiť ako záloha za ubytovanie v Rakúsku, ktorú po vzájomnej dohode F. F. dňa 01.02.2019 poštovým poukazom na pobočke Slovenskej pošty v Mýtnej uhradil s tým, že nástup do práce by mal byť približne dňa 10.02.2019, aj napriek tomu, že žiadnu prácu v zahraničí nezabezpečoval, prácu aj s ubytovaním nevybavil a ani vyplatenú zálohu nevrátil, čím poškodenému F. F. spôsobil škodu vo výške 390 eur,

5. dňa 13.03.2019 v čase okolo 10:30 hodine v stolárskej dielni na Zvolenskej ceste 167 v Banskej Bystrici, vystupujúc pod menom A. G., pod zámienkou dodania 400 litrov nafty, od poškodeného F. U. vylákal sumu 300 eur, hoci žiadnu naftu na predaj nemal, naftu nedodal, peniaze nevrátil, čím F. U. spôsobil škodu vo výške 300 eur.“

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k spoločnému trestu odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodeným A. B. škodu vo výške 425 Eur, Jurajovi Konvalinkovi škodu vo výške 400 Eur, F. F. škodu vo výške 390 Eur a F. U. škodu vo výške 300 Eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol nasledovné:

„ Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona v platnom znení pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona v platnom znení pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a pri trestných činoch uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov. Ak sú pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní súčasne splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa odseku 1 alebo 2, môže súd uložiť trest pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu podľa odseku 3.

Obhajoba máme za to, že pri úvahe o druhu, výške trestu súd I. stupňa mal komplexne vyhodnocujú stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného pre spoločnosť, okolnosti, za akých bol skutok spáchaný, rozsah trestnej činnosti, osobu obžalovaného, mieru zavinenia, možnosti nápravy a tiež v danom prípade mimoriadne dôležitú okolnosť - dĺžku trestného konania.

Plynutím času sa znižuje záujem spoločnosti na potrestaní obžalovaného a slabne potreba jednak individuálnej prevencie a tiež potreba generálnej prevencie (výchovné a odstrašujúce účinky trestu na

ostatných členov spoločnosti sa plynutím času znižujú). Plynutím času - dĺžkou trestného stíhania sa vytráca základný vzťah medzi protiprávnym konaním obžalovaného a samotným ukladaným trestom. Doba, ktorá uplynie od spáchania trestného činu až po meritórne rozhodnutie má bezprostredný vplyv na účel trestu, ktorý má byť uložením určitého trestu dosiahnutý.

S poukazom na hore uvedené preto navrhujeme, aby bolo rozhodnutie Okresného súdu Prievidza čo do výroku o treste zmenené a aj za použitia aj ust. § 39 ods. 5 Trestného zákona bola dolná hranica zákonnej trestnej sadzby znížená o 1/3 a nepodmienečný trest odňatia slobody bol ukladaný na dolnej hranici takto zníženej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.“

Prokurátor v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol nasledovné:

„Dňa 23.01.2025 bolo tunajšej prokuratúre doručené odvolanie A. B. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Anny Žedényiovej zo dňa 10.01.2025, ktorým namietali správnosť výroku o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/13/2020 zo dňa 12.11.2024.

V prvom rade je nevyhnutné uviesť, že rozsudok Okresného súdu Prievidza považujem za zákonný, rovnako tak za zákonné považujem aj konanie, ktoré predchádzalo vyhláseniu tohto rozsudku. V konaní, ako aj samotnom rozsudku, sa súd vysporiadal so všetkými skutočnosťami nevyhnutnými pre vydanie tohto rozhodnutia.

Z obsahu odvolania obhajcu je zrejmé, že namieta výšku uloženého trestu, ktorý podľa názoru obhajoby mal byť uložený za použitia ustanovenia § 39 ods. 5 Trestného zákona, a to s poukazom hlavne na dĺžku trestného konania.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný A. B. bol v minulosti celkom 28 krát súdne trestaný, opakovane aj nepodmienečnými trestami odňatia slobody, a to hlavne za majetkovú trestnú činnosť spáchanú podvodom, či spreneverou. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec 2T/245/2014 z 05.02.2015 bol pritom odsúdený za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, kde pod zámenkou dodania 1.600 l nafty od poškodeného I. H. vylákal hotovosť 1.000 eur. Rozsudkom Okresného súdu Trnava 7T/136/15 zo dňa 16.03.2017, právoplatný dňa 16.03.2017 bol odsúdený za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1. ods. 2 Trestného zákona k spoločnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky a 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 20.04.2018. Týmto rozsudkom bol pritom odsúdený aj za to, že pod zámenkou sprostredkovania práce, či ubytovania v zahraničí vyberal od poškodených zálohy na ubytovanie. Obžalovaný pritom pár dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody začal páchať ďalšiu trestnú činnosť, pre ktorú bol odsúdený odvolaním napadnutým rozsudkom, pričom túto páchal obdobným spôsobom. Je teda zjavné, že na osobu obžalovaného nemal, ani bezprostredne pred činom, vykonaný nepodmienečný trest odňatia slobody žiadny prevýchovný účinok.

Okresný súd náležite zväžil aj tú skutočnosť, že obžalovaný zmenil svoj pôvodný postoj k trestnej činnosti a uznal vinu za spáchaný zločin, doposiaľ však neuhradil ani z časti činom spôsobenú škodu a spáchaný zločin ani úprimne neľutoval.

V prvom rade je potrebné uviesť, že na postup podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona, ktorý navrhovala pri ukladaní trestu uplatniť obhajoba, neexistuje žiadny právny nárok, pričom uložený spoločný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, z ktorého už navyše obžalovaný časť vykonal, plne zohľadňuje aj tú skutočnosť, že trestné konanie v tejto veci trvá už šesť rokov, pričom k dĺžke samotného konania prispel aj samotný obžalovaný svojim obštrukčným konaním, keď nepreberal predvolanie na hlavné pojednávanie (termín pojednávania 09.07.2021), ktoré muselo byť odročené, ako aj v podobe podávania nezmyselnej námietky zaujatosti.

Pri rozhodovaní o treste súd náležite vyhodnotil všetky okolnosti a zásady ukladania trestu podľa § 34 Trestného zákona, zväžil tak priťažujúce, ako aj poľahčujúce okolnosti, pričom obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby.

Vzhľadom na vyššie uvedené, navrhujem, aby súd odvolanie obhajcu obžalovaného podľa § 319 ods. 1 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.“

Verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo prejednanie a rozhodnutie o podanom odvolaní obžalovaného, bolo na základe výslovnej písomnej žiadosti obžalovaného predloženej jeho obhajcom na verejnom zasadnutí vykonané v jeho neprítomnosti, za prítomnosti jeho obhajcu.

Na verejnom zasadnutí, predmetom ktorého bolo prejednanie a rozhodnutie o podanom odvolaní obžalovaného, prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr.

por. Obhajca obžalovaného s poukazom na písomné dôvody podaného odvolania a na ustanovenia § 34, ods. 4, § 39 ods. 5 Tr. zák., s poukazom na dĺžku trestného stíhania a absenciu poznatkov o páchaní trestnej činnosti po spáchaní činu, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere jeden a pol roka, ktorý zodpovedá zásadám spravodlivosti.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Pokiaľ ide o identifikáciu dôvodov odvolania obžalovaného z hľadiska zákonných podmienok pre zrušenie rozsudku, uvedených v ustanovení § 321 ods. 1 Tr. por., z písomných dôvodov odvolania obžalovaného podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že navrhuje zrušiť rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch o uloženom treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda z dôvodov neprimeranosti uloženého trestu.

Pokiaľ ide o odvolaním obžalovaného namietanú neprimeranú prísnosť nepodmienečného trestu trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému, z odôvodnenia podaného odvolania nevyplývajú žiadne námietky vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré viedli okresný súd k uloženiu predmetného trestu. Na základe preskúmania veci ani odvolací súd nezistil, že by okolnosti, z ktorých okresný súd vychádzal pri ukladaní trestu obžalovanému nemali oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

Podstata odôvodnenia odvolania obžalovaného podľa názoru odvolacieho súdu spočíva v tom, že okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody nedostatočne prihliadol na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a tým možnosť mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby za aplikácie § 39 ods. 5 Tr. zák. a to s prihliadnutím aj k dĺžke trestného konania a absenciou poznatkov o páchaní trestnej činnosti obžalovaným po spáchaní stíhanej trestnej činnosti.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie obžalovaného, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania. Odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku dáva jasné a riadne odôvodnené odpovede na to, čo v danom prípade viedlo okresný súd k rozhodnutiu o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu.

Odvolací súd sa preto po preskúmaní správnosti a zákonnosti odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov o treste stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu o potrebe uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby bez aplikácie ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pri vyhlásení viny na hlavnom pojednávaní. Z hľadiska možnosti naplnenia účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodné, že obžalovaný sa stíhaného činu dopustil po tom, čo už bol v minulosti opakovane odsúdený pre spáchanie aj totožnej trestnej činnosti a to opakovane aj na nepodmienečný trest odňatia slobody. Z uvedených zistení okresného súdu potom vyplýva, že

obžalovaný už bol opakovane súdne trestaný, a je tak zrejme, že výchovný účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. nebol u obžalovaného naplnený ani opakovanými výkonmi nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže ani tieto ho neodradili od páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Preto z hľadiska potreby ochrany spoločnosti a dosiahnutia nápravy u obžalovaného v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. uvedené skutočnosti aj podľa názoru odvolacieho súdu odôvodňovali uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere uloženej okresným súdom.

Z uvedených dôvodov podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri ukladaní nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému vo výmere 24 mesiacov postupoval správne a v tomto smere svoje rozhodnutie zákonným spôsobom odôvodnil. V súvislosti s konkrétnou odvolacou námietkou prednesenou na verejnom zasadnutí, podľa ktorej mal obžalovaný po spáchaní stíhanej trestnej činnosti viesť riadny život, ktorá skutočnosť má byť dôvodom pre ukládanie miernejšieho trestu, odvolací súd uvádza, že z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa od marca 2019 dopustil spáchania viacerých trestných činov, za ktoré bol aj právoplatne odsúdený. Preto obhajobou uvádzaná absencia poznatkov o páchaní trestnej činnosti obžalovaným po spáchaní činu, nemá oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obžalovaného týkajúcu sa dĺžky trvania trestného konania, na ktorú má súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadať a ktorá má byť u obžalovaného dôvodom pre ukládanie miernejšieho trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, odvolací súd sa s touto námietkou nestotožnil. Odvolací súd síce vo všeobecnosti považuje za správny záver, že pri ukladaní trestu je potrebné v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnúť aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu, avšak táto skutočnosť nie je automaticky dôvodom pre ukládanie trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Obžalovaný bol uznaný vinným pre spáchanie trestnej činnosti v roku 2018 a 2019. Podľa názoru odvolacieho súdu časový odstup, teda doba, ktorá uplynula od spáchania trestnej činnosti do vyhlásenia rozsudku bola už okresným súdom pri ukladaní konkrétnej výmery trestu dostatočne zohľadnená pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Vzhľadom na bohatú trestnú minulosť obžalovaného a ako správne uviedol aj okresný súd, že páchanie trestnej činnosti je dlhodobou dominantným spôsobom života obžalovaného, by pri neexistencii vyššie uvedeného časového odstupu a vyhlásenia obžalovaného o vine odôvodňovalo ukládanie trestu odňatia slobody v podstatne vyššej výmere ako na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Z uvedených dôvodov odvolací súd v zhode s názorom okresného súdu nepovažoval za dôvodnú ani námietku obžalovaného na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pri vyhlásení viny na hlavnom pojednávaní podľa ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zák. V súvislosti s poukazom obhajoby na ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák. odvolací súd dodáva, že okrem doby, ktorá uplynula od spáchania trestného činu súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na správanie obžalovaného po spáchaní činu, jeho úsilie o náhradu škody, odstránenie škodlivého následku trestného činu a o dosiahnutie urovnania s poškodeným. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a ani z tvrdenia obžalovaného nevyplýva, že by obžalovaný nahradil škodu poškodeným. Naopak z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, pre ktorú bol aj odsúdený a to po spáchaní teraz stíhanej trestnej činnosti.

Vychádzajúc z toho, že ani podľa názoru odvolacieho súdu neboli v prejednávanom prípade zistené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie trestu obžalovanému v nižšej výmere, ako ju určil okresný súd, teda pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, odvolací súd nepovažoval za dôvodný názor obžalovaného v odvolaní o neprimeranej prísnosti trestu, uloženého obžalovanému napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Odvolací súd nezistil ani pochybenie okresného súdu pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., keď obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s dôvodnosťou podaného odvolania obžalovaného z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písmeno e) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil ani chyby odvolaním obžalovaného nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zisti, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.